

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

A suis deseritur. 50

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Detergere spongia voluit,
 Sed quid in labiis de osculo supererat,
 In eo cum gustasset
 Assequutus jam vota bibere noluit,
 Dedicatum è contra
 Tam Sancti communionem halitus
 Proditoris os est ;
 Vel imprudentissimo Spiritui facta Religio,
 Ne per illud egredi jam auderet ;
 Suprema necessitate
 Pellente illum in locum suum.
 Aliam sibi per fracta viscera viam fecit.
 Suo malo didicit perfidus
 Solis Deum Amoribus capi,
 Funes illi per amplexus intentat,
 Morsus per oscula,
 Omnem supellectilem Charitatis
 In usum odii traxit.
 Hostilem animum textit in iis,
 In quibus detegi benevolus solet,
 Passus Deus non est
 Majorem inesse perfidiam homini,
 Quam Clementiam sibi,
 Periclitari apud impios voluit
 Famam scientiæ,
 Non item patientiæ suæ.

*Non erat igitur stis,
 sed hoc ad alium fi-
 nem adhibita.*

*Impurus enim ani-
 mus novam sibi per
 viscera viam pate-
 fecit ad exitum, quia
 suspensus crepuit
 medius.*

*Trahitur ipsemet
 Deus solis vinculis
 charitatis.*

*Supellex charitatis
 titulus honorificus.*

*Dubitare enim quis
 posset ideo admisisse
 illum Iudam, quod
 ignoraret animum
 ejus, ideo Evange-
 lista, sciens omnia,
 quæ ventura erant
 super eum.*

ELOGIUM L. A SUIS DESERITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Solus relinqui si Christe nolueras,
 Parcior debueras esse, quam fueris ;
 Te ipsum dedisti, cur te non deserant,
 Qui à te ultra nihil expectant ?
 Ad hamum sine illicio
 Nec pisces, nec piscatores accurrunt.
 At omnes beare qui veneras,
 Nullum tui causa miserum pateis.

*Vulgus amicitiam
 utilitate probat.*

*In Eucharistia se
 ipsum dederat.*

*Alludit ad illud, si
 autem me queritis,
 mitte hos abire.*

Sagi-

*Quare Christus nul-
lum de suis voluerit
secum torqueti.*

*Atque ita Barabba
ignoverunt, & Pi-
latus ac Herodes mu-
tua odia posuerunt.*

*Convertuntur qui
peccarunt, & Chri-
stus Petro, Convertite
gladium tuum in
locum, &c.*

*Quare noluerit in
horio percussus quem-
quam.*

*Erat Malchus ser-
vus Principis Sa-
cerdotum.*

*Quare Malchum
sine aure relinquere
noluerit.*

*Ad hanc enim nul-
lus sensus magis ne-
cessarius est.*

*In die videlicet
Pentecostes.*

*In illa hora dixit
Iesus, tanquam ad la-
tronem exisset, &c.*

*Quotidie apud vos
eram, docens in
templo, & non me
rehuistis.*

Saginati appetens voluptate patientiæ
Excludis à miseria amicis, & proximum.

Qui ad Cœnæ delicias

Etiam inimicum vocaras;

Quo tibi tota Judæorum ira

Indivisa vacaret,

Iraisci eos per id tempus

Alii cuiquam vetuisti.

Offendit Innocentiam tuam Petrus,

Qui indigere te credidit defensore.

Converti jubes gladium

Ac si te ulciscendo peceasset.

Mones esse illum in loco non suo,

Quia ubicunque tu es

Locus est beneficiæ, non vindictæ.

Indignaris profanati cruore sacrilego hortum,

Quem tuis sudoribus, & lacrymis consecrasset

Novo beneficio reficias antiquorum memoriam

Revereris Pontificem in mancipio;

Malchum Cayphæ magis aptas obsequiis,

Dum illi aures

Ad hoc unum circumcidi passus es,

Ut mutares.

Servum sine lingua tolerasses fortasse,

Quem sine Aure non toleras.

Sacer hic obedientiæ sensus est,

Ideo servare illum præ cæteris studes.

Nihil minus quam aures

Hominibus deesse volueras,

Ad quorum cruditionem

Linguarum imbrem parasses.

Credi de te non suffers,

Quod execraris in cæteris,

Qui non nisi coacti

Ad Obsequia Divina trahuntur.

Queritis te tanquam latronem

In Agro quæsitum,

Quem paratissimam victimam

Semper invenissent in templo

Abusus viribus suis Adolecens est,

Ut se fugeret,
 Nudior relicto præceptore, quam Sindone.
 Ita quotquot graves oculos;
 Habuimus ad vigiliam;
 Levissimos habemus pedes ad fugam.

*Adolescens relicta
 Sindone nudus au-
 fugit, quem plerique
 suspicantur fuisse
 Ioan. vide Bar. an.
 34. Christi.*

ELOGIUM LI.
 ACCUSATUR CORAM CAYPHA.

Math. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

Recisus ex horto Flos noster
 Dabit prostritus in triviis
 Odorem suum;

*Comprehenderunt
 Iesum, & ligave-
 runt eum,*

Arctetur in vincula myrrhæ Fasciculus,
 Et quando in sacra Deo crevit Tellure
 Ad Sacerdotes adducitur,
 Pretiosissimæ oblationis inquisissimi Iudices,
 Debitam templo destinant tumulo.

*Hoc est, in Maria
 utero, terra videlicet
 nunquam a Deo
 maledicta.*

Fatigantur in fingenda calumnia
 Infulati Poëtæ;
 Pravitatem ubi non inveniunt,
 Supplent sua.
 Nobilis Reus

*Accusabant eum in
 multis, & non erat
 conveniens testimo-
 nium illorum.*

Non habens quid in tam bona causa defenderet,
 Quid in accusatione tam stolidi confutaret,
 Luculentissimam objectis Apologiam opponit
 Silentium suum.

*Iesus autem tacebat,
 & qua de causa.*

Dei tamen nomine, quia suo, compellatus
 Respondit.

*Adjuratus per
 Deum vivum,
 respondit.*

Ne quæ patientia fuerat
 Pertinacia credi posset.
 Os conatur occludere
 Servilis Adulatio Veritati,
 Barbaram satellitis manum

*Tunc unus assistens
 ministrorum dedit
 alapam Iesu dicens,
 sic respondes
 Pontifici?*

Illi propius admovet,
 Et quantum sibi coram malo Principe liceat,
 Colapho suadet.

Ut inurbanus in Aula damnatur,
 Qui assentator non est,

*Assentatorum in
 aulis auctoritas, &
 licentia summa,*

Punitur ibi Blasphemix nomine Veritas;

Assuetus